

англомовними лексикографічними джерелами, тому що дані методи передбачають самостійну роботу і активну участь кожного учня.

Використання проектного методу стимулюватиме учнів до здобуття інформації, а вчитель в ролі керівника проекту контролюватиме правильність її засвоєння [3, с. 229]. Метод дискусії при формуванні лексикографічної компетенції може бути використаний у вигляді обговорення таких питань як порівняння двох словників одного типу та визначення, який є кращим; обговорити переваги та недоліки електронних та паперових словників; проаналізувати сучасні видання та вирішити на якому рівні знаходиться їх якість.

У кінцевому рахунку, було визначено, що включає в себе лексикографічна компетенція, завдання вчителя під час її формування, розкрити такі поняття як лексикографічні здібності, знання, навички та вміння, розглянуто 2 методи навчання, які зможуть покращити формування в учнів навичок роботи з англомовними лексикографічними джерелами. У перспективі дослідження є необхідність подальшого розкриття сутності лінгводидактичних особливостей під час формування навичок роботи учнів старших класів з англомовними лексикографічними джерелами.

Список літератури

1. Коткова Л.І. Формування лексикографічної компетенції як показника мовної культури учня / Л.І. Коткова // Наукові записки МДУ ім. Гоголя. Психолого-педагогічні науки. – 2011. – № 5. – С. 79-82.
2. Адамович А. Є. Роль лексикографічної компетенції у розвитку мовної культури студента / А. Є. Адамович // Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). – 2013. – № 2. – С. 17-22.
3. Зайцева І. Використання методу проектів у процесі вивчення української мови за професійним спрямуванням/ І. Зайцева, А. Павлова// Українське мовознавство. – 2014. – № 44(1). – С. 228-232.

*Науковий керівник: Кокнова Т.А.,
канд. пед. наук, доцент*

УДК 81'255=811.161.2:82-3 (043.2)

Злат'єва Є.О.

Національний авіаційний університет, Київ

УКРАЇНСЬКІ ПЕРЕКЛАДИ ТВОРІВ УМБЕРТО ЕКО

Сьогодні в Україні ім'я італійського письменника, філософа, мистецтвознавця Умберто Еко відоме завдяки українським перекладам його творів. Але при всій популярності, його філософські погляди та ідеї

залишаються для українського читача за великим рахунком невідомими. Проблема полягає в тому, що Еко-письменник, автор таких бестселерів, як «Ім'я рози» і «Маятник Фуко», відомий набагато більше, ніж Еко-філософ. Найчастіше в українського читача складається неадекватне враження про Умберто Еко після прочитання його романів. У середовищі читацької молоді та так званих «інтелектуалів» книги Еко найчастіше сприймаються як частина потоку постмодерністських, готичних, містичних і тому подібних творів, розрахованих на масового читача. Так, у них відзначають велику насиченість фактами, але не більше того. Тоді як насправді романи Еко є продовженням і художнім вираженням його філософських ідей, які формувалися десятиліттями. Без загального знайомства з його творчістю дуже важко прийти до серйозної оцінки особистості цього, без сумніву, видатного мислителя.

Одним із перших перекладачів творів Умберто Еко українською мовою є Мар'яна Прокопович. До її перекладів відносяться такі романи Умберто Еко: «Маятник Фуко» (Львів: Літопис, 1998 р.), «Ім'я рози» (Харків: Фоліо, 2006р.), «Бавдоліно» (Харків: Фоліо, 2009р.), а також серія казок У. Еко та Е. Кармі: «Три оповідки» (Бомба і генерал. Три космонавти. Гном з планети Гну) (К.: Лаурис, 2013р.). Мар'яна Гірняк представила переклад збірки есе Еко: «Роль читача. Дослідження з семіотики текстів» (Львів: Літопис, 2004 р.). До перекладів Юлії Григоренко належать такі романи Умберто Еко: «Празький цвинтар» (Харків: Фоліо, 2011р.), «Таємниче полум'я цариці Лоани» (Харків: Фоліо, 2012 р.), «Номер нуль» (Харків: Фоліо, 2015 р.), «Острів напередодні» (Харків: Фоліо, 2016 р.). Окрім вище перелічених творів Умберто Еко українською мовою перекладені: Олександром Глотовим «Як написати дипломну роботу: Гуманітарні науки» (Мандрівець, 2007 р.), Оленою Погребняк стаття «Ур-фашизм», Іриною Славінською «Не сподівайтесь позбутися книжок» (Львів: Видавництво Старого Лева, 2015 р.), та «Історія європейської цивілізації» під його редакцією (Фоліо, 2015 р.).

Візьмемо для короткого огляду збірку есе «Роль читача. Дослідження з семіотики текстів». На мою думку, вдалий переклад Мар'яни Гірняк дає змогу читачеві легко сприймати основний посил автора. Вже самою назвою Еко орієнтує на важливу роль читача в інтерпретації тексту. Він стверджує, що «кожен тип тексту явним чином вибирає для себе як мінімум саму загальну модель можливого читача» [1, с. 165], і наполягає «на співтворчості адресата та відправника» [1, с. 234]. Вчений дивиться на це з точки зору прагматики і ставить перед собою мету проаналізувати процес, який дозволяє читачеві взаємодіяти з текстом і витягувати з нього навіть те, що в ньому не написано.

Можна з впевненістю сказати, що перекладач твору, орієнтуючись на його оригінал, не забуває і європейські традиції, що повною мірою

допомагає розкрити відмітні особливості, та виявити оригінальність думки Умберто Еко. Ключовою темою для цілісного розуміння творчості Еко є тема меж інтерпретації тексту. Саме вона є ядром, на основі якого в ті чи інші періоди Еко вибудовував свої культурологічні теорії. Наявність даної теми робить його самобутнім мислителем, гуманітарна думка якого збагатила потік культурологічних теорій сучасності, при цьому зберігала свої виняткові індивідуальні особливості, які і були обумовлені ідеєю меж інтерпретації. Все це помітно відрізняє Умберто Еко від мислителів постмодерністів, до яких його часто зараховують.

Список літератури

1. Еко У. Роль читача. Дослідження з семіотики текстів: Пер. з англ./ Мар'яна Гірняк. – Львів: Літопис, 2004. – С. 165-234.

*Науковий керівник: Сидоренко С.І.,
канд. філол. наук, доцент*

UDC 81'255=811.112.2 (043.2)

Kazarian D.A.

*Nationale Technische Universität der Ukraine
«Kyjiver Polytechnisches Institut Ihor Sikorskyi», Kyjiv*

DIE PRAGMATISCHEN ASPEKTE DER ÜBERSETZUNG DER DEUTSCHSPRACHIGEN FORMELLEN BRIEFE INS UKRAINISCHE

Der moderne Stil der formellen Briefe weist in der deutschen Sprache wesentliche Unterschiede im Vergleich mit der ukrainischen Sprache auf, was die Entscheidung der Übersetzerinnen und Übersetzer komplizierter macht. Die Pragmatik der Übersetzung besteht in der Gebundenheit an den Empfänger (Adressaten) und soll dessen Besonderheiten in der Zielkultur berücksichtigen.

Die formellen Briefe sind nicht nur informative, sondern auch appellative Texte, indem sie angegebene Information wiedergeben und die Beziehungen zwischen den Angehörigen der jeweiligen Gesellschaft regeln. Hinsichtlich der Adressatengebundenheit sollen folgende pragmatische Aspekte in der Übersetzung in Kauf genommen werden, wie z. B. Anrede – und Grußformeln, Thema-Rhema-Gliederung, Explikation bzw. Implikation von den dem Adressaten zu erteilenden Informationen.

Eine warme Beziehung zum Adressaten wird durch die Substitution auf dem lexikalischen Niveau erreicht, wie z. B. *Liebe Freunde und Partner des Goethe-Instituts / Дорогі друзі та партнери Goethe-Institut*. Im Unterschied dazu kann man eine entgegengesetzte Besonderheit pragmatischer Herkunft beobachten, und zwar die Neutralisierung von pragmatischen Funktionen im